

»Interieur 3« har Renaud Grizard kaldt dette værk. Hans malerier i Galerie Buchelhax leder tanken hen på visse af Matisse's suveræne billeder.

Af Stig Winding

A
N
M
E
L
D
E
L
S
E

KUNST: Galerie Buchelhax »Buchelhax International«. Udstillingen kan ses frem til lørdag den 22. februar. Åbent tirsdag til fredag 12-17. Lørdag 10-14.

Broget - men flot eventyr

Det er en noget broget og forskelligartet gruppe af kunstnere, som Galerie Buchelhax har fået kontakt med i det store udland. Men det er lidt imponerende, at det lille galleri tør kaste sig ud i den slags eventyr, og det er bestemt ikke uinteressant, at vi her i byen kan få et lille indblik af, hvad der rør sig i det internationale kunstliv. Det kan vi naturligvis også ofte på Galerie Moderne, men Galerie Buchelhax fører os til helt andre egne og giver et godt supplement.

De seks kunstnere er meget forskellige, men der er et eller andet over dem, som gør, at man ikke er i tvivl om, at vi her har med udenlandsk kunst at gøre, og de har alle et kunstnerisk og håndværksmæssigt niveau, der hæver sig over gennemsnittet, og man glæder sig til at stifte nærmere bekendtskab med flere af dem på fremtidige separatudstillinger.

Fernando Varela fra den Dominikanske Republik har sidste år vist, hvad han kan på en fornem separatudstilling i galleriet, og de fem nye værker på den aktuelle udstilling fortsætter i samme spor uden at brin-

ge nævneværdige nye landvindinger med sig i denne omgang.

Tyskeren Gerd Kanz er nok den kunstner, der kommer med den mest overbevisende kunstneriske finish med en række sikre, stofflige keramiske billeder, som tyder på inspiration fra astronomiens verden med billedflader, der kunne ligne meteorer og himmellegemer.

Dristighed

Nancy Weiland fra Luxembourg er måske den mest originale af de optrædende kunstnere. Hun holder sig til nogle ganske små formater med skæve surrelle og barokke motiver holdt i dæmpede jordfarver. Men i de små formater viser hun en ganske imponerende kompositorisk dristighed og sikkerhed, som man meget gerne så også i større format.

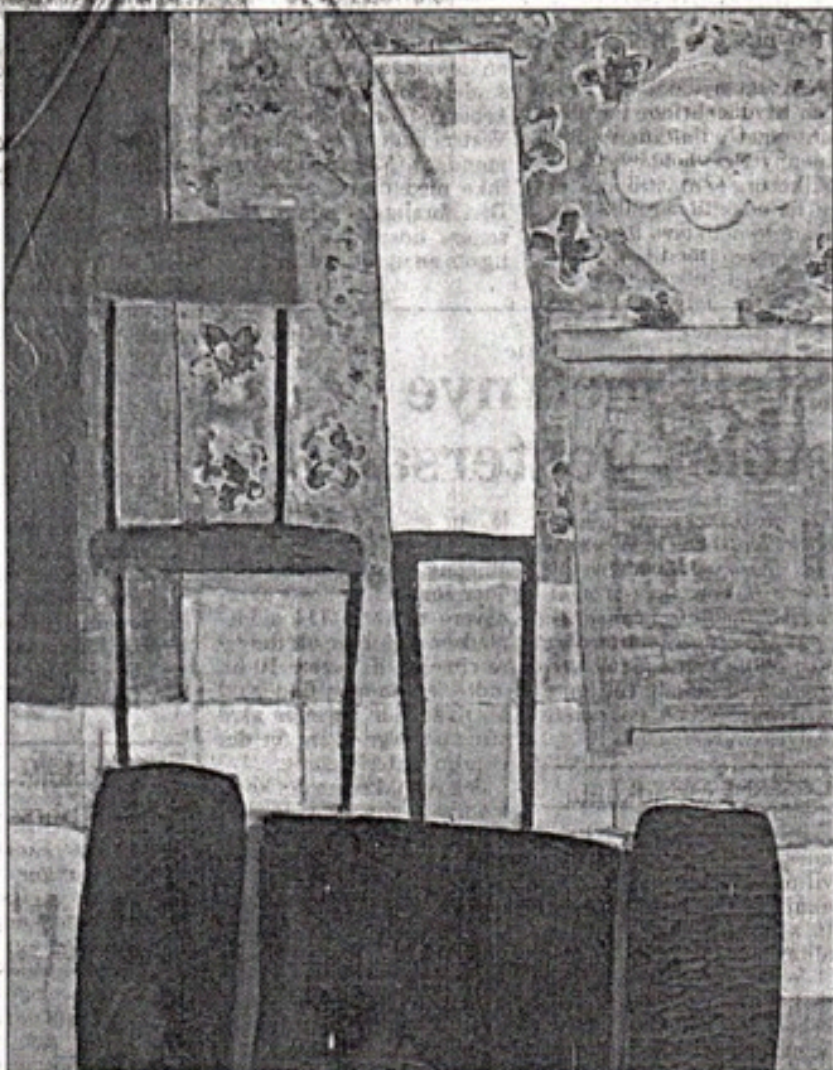
Renaud Grizard fra Frankrig er den mest traditionelle af udstillerne, idet han udstiller en række næsten klassiske interieur-studier af møbler, tæpper, opstillinger med blomstrede tapeter holdt i en dæmpet okkerrødt domi-

neret farveskala, der udstråler en behersket og ægte malerglæde, som leder tanken hen på visse af Matisse's suveræne billeder.

Reklame-glat

Mest iøjnefaldende fremstår Jean Marie Boomputte fra Belgien, der viser nogle ret store, glatte figurstudier med mennesker i groteske situationer. Sigtet er givetvis delvist en surrealistisk inspireret kritik af civilisationen og det bedre borgerskab, og formsproget er især hentet i tegneserieverdenen, men ved nærmere eftersyn viser det sig, at det måske især er det konkretistiske maleris spil mellem de forskellige farveflader, der er kunstnere's hovederinde. Stilen er dog noget for reklameverdensglat efter min smag, men man kan bestemt ikke frakende ham konsekvens og dygtighed.

Alt i alt en meget alsidig håndfuld af udenlandske kunstnere, som kan tjene som et lærerigt og forhåbentlig inspirerende spejl at holde op for det lokale kunstliv.

DIOTJUANAS AVIS 22/1-97

G A L E R I E BUCHELHAX

Renaud Grizard calls this work *Interieur 3*. His paintings at Galerie Buchelhax are reminiscent of certain of Matisse's sovereign pictures.

A mixed - but fine adventure

Galerie Buchelhax has come into contact with a somewhat mixed and varied group of artists from the great wide world. But it is rather impressive that this little gallery dares to cast itself out into this sort of adventure and it is certainly not without interest that we are able here to get a small insight into what is going on in international art life. We can often also do this at Galerie Moderne, but Galerie Buchelhax leads us to completely different regions and gives a good supplement.

The six artists are very different but there is something or other about them that makes one aware that here we are dealing with art from abroad, and they all have an artistic and craft level above the average, and one would be glad to make a closer acquaintance with several of them in future separate exhibitions.

Fernando Varela from the Dominican Republic showed what he could do last year in a one-man exhibition at the gallery, and the five new works in this exhibition continue on the same track without bringing any mentionable new advances with them this time.

The German Gerd Kanz is probably the artist who shows the most convincing artistic finish with a series of sure textural ceramic pictures indicating an inspiration from the world of astronomy, with pictorial surfaces resembling meteors and heavenly bodies.

Daring

Nancy Welland from Luxembourg is probably the most original of the exhibiting artists.

G A L E R I E BUHELHÅX

She confines herself to quite small formats with wry surreal and baroque motives in muted earth colours. But in these small formats, she demonstrates a quite impressive compositional daring and sureness that one would like to see in larger formats too.

Renaud Grizard from France is the most traditional of the exhibitors, as he shows a number of almost classical interior studies with flowered wallpaper in a palette dominated by red ochre, which radiates a controlled and true joy in painting, reminiscent of some of Matisse's sovereign pictures.

Slick as an advert

Jean-Marie Boomputte from Belgium is the most striking, exhibiting quite large, smooth figure studies with people in grotesque situations. The aim is, of course, a surrealistically inspired critique of civilisation and the haut bourgeoisie, and especially the formal idiom is drawn from the world of the cartoon, but at closer view it is perhaps the concretivist painting's interplay between differing colour surfaces that is the artist's main business. However, the style is somewhat too advertising-slick for my taste, but one certainly cannot deny him consistency and daring.

All in all this is a very versatile handful of foreign artists, which could serve as an educative and hopefully inspiring mirror to hold up before the local artistic life.